

Bir Gün Ve İnsan Ömrü

— Gürcan Onat · 07 Eylül 2019

Mü'minun Suresinin; 112,113, 114. ayeti kerimeleri mealen şu şekildedir:

-Allah, "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye sorar. (112)

-"Bir gün veya günün bir bölümü kadar kaldık, işte saymakla görevli olanlara sor" derler. (113)

-Allah buyurur: "Pek kısa süre kaldınız, keşke bunu (dünyada iken) bilmiş olsaydınız!" (114)

Kur'anı Kerimde Allah Teala çok net bir şekilde "bir günü" zikrederek, bir güne dikkat çekmiş.

Bu bir günün vakitleri öyle safhalara ayrılmış ki; sanki İnsanoğlunun anne rahmindeki sperm yumurta buluşmasından, cennete girinceye kadar yaşamış olduğu bütün bir ömür bu bir gün içerisinde anlatılmış gibi.

Şu şekilde düşünebiliriz; seher vakti sperm ile tohumun buluşma anı, yani döllenme ve bu şekilde biyolojik olarak insanın yaratılmaya başlanması.

Sabah namazı vakti biyolojik canlıya ruh üflenmesi, yani artık insan olarak yaşamının başlaması.

Güneşin doğumu insanın doğuşu, yani anne karnından dünyaya geliş. Güneş ışınları ile yeryüzünün aydınlanması gibi insanoğlunun da ışık ile tanışması.

İşrak vaktine kadar geçen o kırk beş dakikalık kerahet vakti çocuk hali, yani nasıl o vakitte namaz kılmak mekruh ise insanın yaptıklarından mesul olmadığı, kalemin yazmadığı vakit. İşrak ile birlikte akıl baliğ oluyor, nasıl namaz kılmanın üzerindeki kerahet kalkıyorsa artık mesuliyet başlıyor, kalem de işlemeye başlıyor.

Duha vakti gençlik, delikanlılık zamanı.

Öğlen namazı vakti ise bi'set, 40 yaş, yani en güzel yıllar, çünkü peygamber efendimize nübüvvetin verildiği yaş.

İkindi vakti artık dünyadan ziyade ahrete meyil zamanı, hastalıklar baş göstermeye başlıyor, güneşin ışınları nasıl tesirini azaltıyorsa insanoğlunun da güç ve kuvveti, eski neşvesi, azalmaya başlıyor, ikazlar geliyor, saçlar beyazlamaya, bel bükülmeye başlıyor.

Güneşin batması ise ölüm anı. Güneşin yeryüzünden gitmesi gibi ruhumuzun bedeni terki ile biyolojik canlılığımız son buluyor. Akşam namazı vakti kabre konuluş. Yatsı namazına kadar geçen süre kabir hayatı.

Yatsı namazı hesap için diriliş. Seher vaktine kadar hesapların görülmesi.

Seher geldiğinde, yani tam teheccüt vakti girince hesap görülmesi tamamlanmış olarak, herkes yerli yerine, ya bir lütuf olarak cennete kabul edilmiş, ya da cehenneme atılmış (Allah muhafaza)

Bu şekilde bir günün tamamlanmış olmasıyla insanın ilk anından, imtihanın son bulup, yeni farklı bir hayata başlama zamanına kadar ömür safhaları da yaşanarak, tamamlanmış olmaktadır.

Cennete girdikten sonra artık bambaşka bir güneş doğacak, bambaşka bir hayat yaşanmaya başlanılacaktır.

Bir günün vakitleri bana ömrümüzün bu şekilde safhalarını düşündürdü. Burada en önemli an elbette seher anıdır, çünkü seherde insan Rabbi ile hususi tefekkür halinde kalabiliyor. Ayeti kerime ve hadisi

şeriflerde övülen seher vakti hakikaten çok farklı his ve duyguların yaşandığı bir vakit. Rabbül aleminin özel iltifat ve tecellilerine mazhar olabilirsiniz. Sperm ile tohumun anne rahminde birleşmeleri gibi Rabbimizin manevi Rahminde, manevi lütuf ve ihsanlarına kavuşma gerçekleşebilir. Manevi letaiflerimize esma tecellileri ile tohumun aşılması gibi bu vakitte kalbimizde, ruhumuzda, sırrımızda manevi hayat başlayabilir. Bu manevi hayatımız diğer bütün vakitlerde de gelişmesini sürdürerek, son nefesimizi verinceye kadar tekamülünü tamamlayabilir.

Bir günün bütün bu vakitleri her gün bize belki bu şekilde, hal diliyle, bas bas bağırarak bir şeyler anlatmaya çalışmaktadır, ne dersiniz?